

Samling af Afgørelser

Sag C-496/11

**Portugal Telecom SGPS SA
mod
Fazenda Pública**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Central Administrativo Sul)

»Moms — sjette direktiv — artikel 17, stk. 2, og artikel 19 — fradrag — afgift, der skyldes eller er erlagt for tjenesteydelser, som et holdingselskab erhverver — tjenesteydelser, der har en direkte, umiddelbar og klar tilknytning til afgiftspligtige transaktioner i senere omsætningsled«

Sammendrag – Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 6. september 2012

Harmonisering af afgiftslovgivningerne — det fælles merværdiafgiftssystem — fradrag for indgående afgift — afgift, der skyldes eller er erlagt for tjenesteydelser, som et holdingselskab erhverver — ret til fradrag — betingelser — beregningsmetoder

(Rådets direktiv 77/388, art. 17, stk. 2 og 5)

Artikel 17, stk. 2 og 5, i sjette direktiv 77/388 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter skal fortolkes således, at et holdingselskab, der ved siden af sin hovedaktivitet – som består i forvaltning af andele i de selskaber, hvori det besidder hele eller en del af selskabskapitalen – erhverver goder og tjenesteydelser, som det efterfølgende fakturerer til de nævnte selskaber, er berettiget til at fradrage beløbet på den indgående merværdiafgift under betingelse af, at de i tidligere omsætningsled erhvervede ydelser har en direkte og umiddelbar tilknytning til økonomiske transaktioner i senere omsætningsled, der giver ret til fradrag. Når de nævnte goder og ydelser af holdingselskabet benyttes såvel til økonomiske transaktioner, der giver ret til fradrag, som til økonomiske transaktioner, der ikke giver ret til fradrag, er fradrag kun tilladt for den del af merværdiafgiften, der forholdsmæssigt svarer til beløbet for den førstnævnte form for transaktioner, og det er tilladt for den nationale afgiftsmyndighed at fastsætte en af de metoder for fastlæggelse af fradragsretten, der er opregnet i nævnte artikel 17, stk. 5. Når de nævnte goder og ydelser benyttes såvel til økonomisk som ikke-økonomisk virksomhed, finder artikel 17, stk. 5, i sjette direktiv 77/388 ikke anvendelse, og fradrags- og fordelingsmetoderne defineres af medlemsstaterne, der under udøvelsen af denne beføjelse skal tage hensyn til formålet med og opbygningen af sjette direktiv 77/388 og herved fastsætte en beregningsmetode, som objektivt afspejler, hvilken del af de forudgående udgifter der reelt skal henføres til hver af disse to former for virksomhed.

(jf. præmis 49 og domskonkl.)